

[PRZYGNIewnO *av*

e oraz o *prawdopodobnie jasne (tak w gniewno)*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Odczuwając pewien gniew:

Fraza: »[komu] przygniewno było« = ktoś się trochę gniewał: Cynceroná tedy z Gáiušem Antonim ná Konfulat obrano. Co iednák niektórym Zacnym przydziwnieyszym/ y owfzem przygniewno było. CiceroKosz c2 (Linde).

Cf PRZYGNIewLIWSZYM

LWil